

besinde os saa overordentlig vel ved det nu værende System, og vi tjene saamange Penge, som Staten har været saa god at lade os tilflyde igjennem sin Soldlovgivning, at vi, skjøndt det vel kunde være muligt, at vi uden Beskyttelse kunde tjene meget godt, dog ønske, ikke at risikere denne Overgangsperiode (Munterhed). Jeg vilde, som sagt, ønske, at vi istedetfor alle andre Grunde, simpeltvæk fik denne ene. Jeg vil ikke tale om, at vi billigvis kunde vente en Takadresse fra alle de Herrer besyttede Industriidrivende, fordi de i saa mange Aar have levet af saa betydelige Midler, Lønder Guld, jeg kan næsten sige Læs, som ere komne dem tilgode, og som man falde det hvad man vil, dog er en Skat for Landet. Jeg troer ikke, det idag er nødvendigt at gaae nærmere ind paa Sagen. Jeg haaber, at de ærede Medlemmer ikke ville afgive nogen hastig Mening om den, før de Oplysninger, som ogsaa vi fra vor Side ville være istand til at forelægge, kunne blive veiede imod de Grunde, som kunne komme fra den anden Side.

Finantsministeren: Med Hensyn til Stortvedelen af de Bemærkninger, som ere fremsatte af den sidste ærede Taler, i Henseende til Detaillen af Udkastet, kunde jeg være meest tilbøjelig til at iagttage den samme Fremgangsmaade, som jeg brugte igaar med Hensyn til de Udtalelser angaaende Enkeltighederne, som da fandt Sted, nemlig ikke at gaae ind derpaa under denne Sagens første Behandling, eftersom alle de Bemærkninger, der i saa Henseende ere fremskomne, om de end have hældet mere til den ene end til den anden Side, dog stedse have været ledsagede af den Erklæring, at Bedkommende, som har fremsat dem, maatte forbeholde sig nærmere Ytringer paa et senere Stadium af Sagen. Der er imidlertid faldet enkelte Ytringer fra den sidste ærede Taler, som gjøre det nødvendigt for mig, allerede nu at gaae noget nærmere ind paa hans Udtalelser, saavel for at berigtige enkelte Misforstaaelser deels af ham selv, deels med Hensyn til en Deel af mit Foredrag igaar, som ogsaa for at forebygge, at det maaskee skal gaae flere af de ærede paafølgende Talere, som det er gaaet ham, nemlig at misforstaae hele Lovudkastets Anlæg og navnlig dets Forhold til den tidligere Lov-

givning. — Den ærede Taler begyndte med at tage Reservation med Hensyn til en Udtalelse af mig, som om jeg skulde have yttret, at det her kun gjaldt om at antage eller forkaste Lovven. Jeg troer, den ærede Taler vil gjenkalde i sin Grindring, i ethvert Tilfælde tvivler jeg ikke paa, at han vil læse det i Folkethingstidenden, at hiin Ytring af mig slet ikke angik Lovudkastets Detail. Tvertimod sagde jeg igaar, at jeg ikke vilde imdegaae nogle af de Bemærkninger, der faldt med Hensyn til Lovens Detail; men min bestemte Erklæring, hvilken jeg her gjentager, angik derimod et Forslag, som var fremsat af den ærede Folkethingsmænd for Aarhus Amts 2den Valgfreds (H. Hage), og som gik ud paa, at man nu vel skulde antage de forskellige Soldpositioner, men forbeholde sig til en senere Tid at tage endelig Bestemmelse om, hvorvidt Soldgrændsen ved Eideren skal ophæves eller ikke. Det var det, jeg satte lige med en Forkastelse af Loven, og erklærede bestemt, at saalænge jeg var Finantsminister, indlod jeg mig ikke paa nogen saadan Mellemvej. Dette er meget langt fra at angaae Lovens Detail (Hør!). Hvad denne angaaer, da har jeg rigtignok den Anskuelse, uagtet de Bemærkninger, som ere fremsatte, at det vil gaae det ærede Udvalg, som i denne Sag maatte blive nedsat, som det er gaaet Finantsministeriet, baade mig selv personlig, og de forskellige Mænd, som med mig have bearbejdet denne Sag, idet vi have begyndt med store Tvivl om, hvorledes den kunde være at ordne, og have troet at have en viid Mark for os, men efterhaanden, som vi have arbejdet os ind i Sagen, have vi seet, at vi i Grunden havde et temmelig indskrænket Omraade, og at man ikke kunde komme til noget synderligt andet Resultat end det, som her foreligger. Den ærede Folkethingsmænd for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) har meent, at det ikke var heldigt, at det havde gjort et ugunstigt Indtryk paa ham, i denne Lov saa ofte at see paaberaabt Hensynet til Hofsteen. Jeg skal dog tillade mig at gøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at man ved en Lov, som netop gaaer ud paa, fra Kongeriget Danmarks Side at udsæevne en Soldforstjæl, som fra ældre Tider bestaaer med Hensyn til